

41. Flickan som fick fästman

1. Jag rest kring hela världens runne klot
för att söka mig en make,
jag såg en ungersven, han spelade på fiol
Hans ögon brunno, ja, som sol
När jag såg hans låga, började bums min plåga
När han vilade på grönan äng,
då blev jag tänder utav kärleken

2. Då jag blev tänder av hans kärleks eld,
drömde jag mig i sjunde himla,
Jag pussade min fästman, blott för en ene gång,
för det han sjöng en så'n ljuvli' sång
Med min kabaljer jag klinkade på klaver,
ja, med min kabaljer, jag klinkade på klaver
Och ögonen va' blå och munnen log,
när som vi sälla på varandra såg

/Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 41/